A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2015. június 4.*

„A dokumentumokhoz való hozzáférés — 2004/258/EK határozat — Görögország, az EKB és az eurórendszerbe tartozó központi bankok közötti 2012. február 15-i értékpapírcsere-megállapodás — A. és B. melléklet — A hozzáférés részleges megtagadása — Az Unió és valamely tagállam monetáris politikája — Az EKB és az eurórendszerbe tartozó nemzeti központi bankok pénzügyi helyzete — A pénzügyi rendszer stabilitása az Unióban”

A T-376/13. sz. ügyben,

a **Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein** (székhelye: Kiel [Németország], képviselik: O. Hoepner és D. Unrau ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Központi Bank (EKB)** (képviselik: A. Sáinz de Vicuña Barroso, S. Lambrinoc és K. Laurinavičius, meghatalmazotti minőségben, segítőik: H.-G. Kamann és P. Gey ügyvédek)

alperes ellen

az EKB 2013. május 22-i, a felperessel az EKB elnökének levelével közölt, az „Exchange agreement dated 2012. February 15. among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NCBs listed herein” (a Görög Köztársaság, az EKB és az eurórendszerbe tartozó, a megállapodásban felsorolt központi bankok közötti 2012. február 15-i értékpapírcsere-megállapodás) A. és B. mellékletéhez való hozzáférés iránti kérelmet részlegesen elutasító határozatának megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: G. Berardis elnök, Czúcz O. (előadó) és A. Popescu bírák,

hivatalvezető: J. Weychert tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. december 10-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

A jogvita előzményei és a megtámadott határozat

1 A pénzügyi piacok egyes szegmenseiben, és különösen az euróövezet egyes államkötvény-piacain tapasztalható feszültségek okán az Európai Központi Bank (EKB) 2010. május 10-én elhatározta és nyilvánosan bejelentette, hogy átmeneti értékpapír-piaci programot kell kezdeményezni, amelynek célja a megfelelő monetáris politikai transzmissziós mechanizmus helyreállítása, vagyis azon folyamaté, amelyen keresztül a monetáris politikai döntések hatást gyakorolnak általánosságban a gazdaságra és különösen az árak szintjére.

2 2010. május 14-én, az EKB elfogadta az értékpapír-piaci program létrehozataláról szóló, 2010. május 14-i 2010/281/EU, (EKB/2010/5) határozatot (HL L 124., 8. o.). Az értékpapír-piaci program (Securities Markets Programme; a továbbiakban: SMP) lehetővé tette az EKB és az eurórendszerbe tartozó nemzeti központi bankok (a továbbiakban: NKB-k) számára, hogy végleges intervenciókat (outright interventions) hajtsanak végre az euróövezeti állami és magánszektorbeli értékpapírok piacán.

3 Az SMP-t az eurórendszer portfóliómenedzserei hajtották végre egyes euróban denominált államkötvényeknek a másodlagos piacokon történő vásárlásával. Az említett SMP keretében az EKB – elsősorban görög – államkötvényeket vásárolt 2010 májusa és 2011 márciusa, valamint 2011 augusztusa és 2012 februárja között.

4 A 2012. február 15-i értékpapírcsere-megállapodás értelmében, amely a Görög Köztársaság, az EKB és az eurórendszerbe tartozó, a megállapodásban felsorolt NKB-k között jött létre (a továbbiakban: cseremegállapodás), az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k a birtokukban lévő görög államkötvényeket cserélték új görög államkötvényekre. Ez utóbbiak a névérték, a kamatfizetés időpontja és a visszavásárlás időpontja tekintetében ugyanazon jellemzőkkel rendelkeznek, mint az eredeti görög államkötvények.

5 2012 márciusában a magánszektornak a görög államadósság átütemezésébe történő bevonására vonatkozó kezdeményezés keretében görög államkötvényeket ütemeztek át. Ez az átütemezés nem érintette az EKB és a fenti 4. pontban említett NKB-k birtokában lévő új görög államkötvényeket. A felperes, a Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, amely Schleswig-Holstein fogorvosainak jóléti intézménye, és amely görög államkötvények birtokosa, nem értett egyet a magánszektor bevonásával, és a Görög Köztársasággal szemben keresetben hivatkozott jogaira. A felperes úgy ítéli meg, hogy az a kérdés, hogy az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k milyen mértékben rendelkeztek görög államkötvényekkel a görög államadósságnak a magánszektor bevonására vonatkozó kezdeményezés keretében történő átütemezésekor, a kereset szempontjából kiemelkedő jelentőséggel bír.

6 2012. szeptember 6-án az EKB úgy határozott, hogy megszünteti az SMP-t. Bejelentette, hogy az SMP keretében juttatott likviditás felszívása továbbra is úgy történik, mint korábban, és az SMP-hez kapcsolódó portfólióban lévő értékpapírokat lejáratig megtartja. Bejelentette az értékpapírokon az államkötények másodlagos piacain (a továbbiakban: OMT) végzett olyan monetáris műveletekre vonatkozó technikai jellemzőket is, amelyek esetleges jövőbeli monetáris politikai intézkedéseknek minősülnek.

7 2013. március 15-i levelében a felperes az EKB-től a cseremegállapodás „mellékletéhez” való hozzáférést kért.

8 Az EKB 2013. április 16-i levelében válaszolt e kérelemre. Előadta, hogy a cseremegállapodás A. és B. melléklettel rendelkezik, és ismertette ezek tartalmát. Az A. mellékletet illetően az EKB kifejtette, hogy az táblázat formájában az általa és az eurórendszerbe tartozó NKB-k által az SMP keretében

megszerzett görög államkötvényeket jeleníti meg. E táblázatban négy oszlop található, amelyek az értékpapírok leírását, azonosítási számukat, az SMP teljes volumenét és az értékpapírok helyét jelenítik meg. Az EKB azt is pontosította, hogy az A. mellékletben felsorolt görög államkötvények összértéke 42 732 860 000,00 eurónak felel meg. Ezt követően előadta, hogy a B. melléklet két részből áll. Az I. rész rögzíti az új görög államkötvények pénzügyi feltételeit, és öt oszlopot tartalmaz, amelyekből négy az A. mellékletben található elemeket, az ötödik pedig az euróban kifejezett névértéket jeleníti meg. A B. mellékletben felsorolt görög államkötvények névértéke szintén 42 732 860 000,00 eurónak felel meg. A II. rész rögzíti az új görög államkötvényekre vonatkozó egyéb olyan feltételeket, mint például a kamatszámítás alapja, a kamatfizetés időpontja, a kifizető, a jegyzés, az értékesítés stb. Az EKB egyébiránt kifejtette, hogy az új görög államkötvények a névérték, a kamatszelvényráta, a kamatfizetési időpont és a visszaváltási időpont tekintetében ugyanolyan jellemzőkkel rendelkeznek, mint az eredeti görög államkötvények, és nem szerepelnek a magánszektor bevonására irányuló kedvezmény keretében végrehajtott átütemezés tárgyát alkotó elfogadható értékpapírok listáján. Ezt meghaladóan az EKB elutasította a felperes kérelmét az A. és B. mellékletben szereplő részletes és nem összesített információkhoz való hozzáférésre irányuló kérelem vonatkozásában.

9 2013. április 19-én a felperes megerősítő kérelmet küldött az EKB-nak, amelyben a cseremegállapodás A. és B. mellékletéhez való hozzáférés iránti kérelemre szorítkozott.

10 Az EKB 2013. május 22-i levelében megküldte a cseremegállapodás A. és B. mellékletének kivonatát, megerősítve az említett mellékleteknek a 2013. április 16-i levélben foglalt leírását. Ezt meghaladóan elutasította a megerősítő kérelmet. Ezen összefüggésben előadta, hogy az általa és az eurórendszerben tartozó NKB-k által birtokolt görög államkötvényekre vonatkozó részletes és nem összesített információkhoz való hozzáférés megtagadása az EKB/2004/3 határozat módosításáról szóló, 2011. május 9-i 2011/342/EU (EKB/2011/6) határozattal (HL L 158., 37. o.) módosított, az Európai Központi Bank dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2004. március 4-i 2004/258/EK (EKB/2004/3) határozat (HL L 80., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet 5, kötet 51. o.; a továbbiakban: módosított 2004/258 határozat) 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második, harmadik és hetedik francia bekezdésén alapul. E megtagadást szerinte a közérdek védelme igazolja az Európai Unió, illetve valamely tagállam, a jelen esetben a Görög Köztársaság monetáris politikája, az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k pénzügyi helyzete, illetve az Unión belüli pénzügyi rendszer stabilitása tekintetében.

A Törvényszék előtti eljárás és a felek kérelmei

11 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2013. július 18-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

12 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (kilencedik tanács) a szóbeli szakasz megindításáról döntött.

13 Az eljárási szabályzatának 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében 2014. október 28-án a Törvényszék írásbeli kérdéseket intézett a felpereshez és az EKB-hez. A felperes és az EKB e kérdésekre a kitűzött határidőn belül válaszolt.

14 Az eljárási szabályzat 65. cikkében előírt bizonyításfelvétel keretében a Törvényszék 2014. november 3-án hozott végzésében elrendelte, hogy az EKB nyújtsa be a cseremegállapodás A. és B. mellékletét. Az EKB e felhívásnak az előírt határidőn belül eleget tett. Az eljárási szabályzat 67. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban az említett mellékleteket a felperessel nem közölték.

15 A Törvényszék a 2014. december 10-én tartott tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikat.

16 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– „semmisítse meg az [EKB] 2013. április 16-i határozatát, a 2013. május 22-i határozat […] változatában, amennyiben a [cseremegállapodás] A. és B. mellékletéhez történő hozzáférés iránti kérelmet elutasította”;

– az EKB-t kötelezze a költségek viselésére.

17 Az EKB azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

1. *A kereset összességének elfogadhatóságáról*

18 Az EKB – anélkül, hogy alakszerű elfogadhatatlansági kifogást nyújtott volna be – vitatja a kereset elfogadhatóságát. Arra hivatkozik, hogy a felperes ügyvédje, mielőtt a felperes nevében a cseremegállapodás mellékleteihez való hozzáférés iránti kérelmeket benyújtotta volna, saját nevében már benyújtotta e kérelmeket. E kérelmek, amelyek gyakorlatilag azonosak voltak a felperes nevében benyújtottakkal, elutasításra kerültek. Mivel a felperes ügyvédje 2013. március 15-én, tehát a hozzáférés iránti kérelemnek a felperes nevében történő benyújtása időpontjában, elállt az ezen elutasítással szemben benyújtott keresettől (T-70/13. sz. ügy), az EKB szerint a megsemmisítés iránti keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

19 E tekintetben elegendő annak megállapítása, hogy a felperes ügyvédje által a felperes nevében benyújtott kérelmek tekintetében az EKB nem hivatkozott sem ezek visszaélésszerű vagy túlzó jellegére, sem pedig az ítélt dolog elvére. Épp ellenkezőleg, 2013. április 16-i és május 22-i határozatában érdemben utasította el a felperes kérelmeit.

20 A felperes mint e határozatok címzettje jogosult arra, hogy keresetet nyújtson be e határozatokkal szemben. Ugyanis, az EKB állításával szemben, a felperesnek az említett határozatokkal szembeni jogorvoslathoz való jogát nem érintheti sem az EKB-hez benyújtott kérelmének esetleges elfogadhatatlansága, sem pedig egy másik felperes elállása a Törvényszék előtt folyamatban lévő valamely más ügyben.

21 Következésképpen az elfogadhatatlanságra vonatkozó ezen kifogást el kell utasítani.

2. *Az EKB 2013. május 22-i levelének megsemmisítése iránti kérelemről*

Az elfogadhatóságról

22 Az EKB arra hivatkozik, hogy elfogadhatatlan a kereseti kérelmek első része, amely „az EKB 2013. május 22-i határozatával módosított 2013. április 16-i határozatának” megsemmisítésére irányul. A felperes szerinte nem jelölte meg kellőképpen egyértelműen, hogy melyik az az EKB-határozat, amelynek megsemmisítését kéri. Az e kérelem alátámasztására hivatkozott érvek inkább a 2013. április 16-i válaszára, mintsem a 2013. május 22-i válaszára vonatkoznak.

23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikkének első bekezdése értelmében, amely az említett alapokmány 53. cikk első bekezdése értelmében a Törvényszék előtti eljárásra is irányadó, valamint az eljárási szabályzat 44. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint a keresetlevélben meg kell jelölni a jogvita tárgyát. Ennek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes részére védekezésének előkészítését, és hogy a Törvényszék gyakorolhassa bírósági felülvizsgálati jogkörét (2013. március 20-i Nexans France kontra Entreprise commune Fusion for Energy ítélet, T-415/10, EBHT, EU:T:2013:141, 49. pont).

24 A jelen ügyben a megsemmisítés iránti kérelem jogi összefüggéseit kell figyelembe venni. A módosított 2004/258 határozat 6. és 7. cikkében előírt eljárás értelmében ugyanis a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti első kérelem elutasítását követően a kérelmező megerősítő kérelmet nyújthat be, amely arra irányul, hogy az EKB igazgatósága felülvizsgálja az EKB álláspontját. E rendelkezésekre tekintettel meg kell állapítani, hogy „az EKB 2013. május 22-i válaszával módosított 2013. április 16-i válaszának” megsemmisítésére irányuló kérelemből kellő egyértelműséggel tűnik ki, hogy a felperes az eredeti határozat felülvizsgálatának, tehát az EKB igazgatósága 2013. május 22-i levelének megsemmisítését kéri. A tárgyaláson a felperes megerősítette megsemmisítés iránti kérelmének ezen értelmezését.

25 Az EKB állításával szemben a felperes e megerősítését nem lehet kereseti kérelmei kiigazításának tekinteni. A keresetlevélből ugyanis már kellő egyértelműséggel kitűnt, hogy a megsemmisítés iránti kérelem az EKB 2013. május 22-i határozatára vonatkozik.

26 Következésképpen az EKB 2013. május 22-i határozatának megsemmisítése iránti kérelemre vonatkozó elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

A megalapozottságról

27 Megsemmisítés iránti kérelmének alátámasztására a felperes három jogalapra hivatkozik. Az első jogalap a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja hetedik francia bekezdésére vonatkozó jogellenességi kifogáson alapul. A második jogalap az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdésében és az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában előírt indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozik. A harmadik jogalap az EKB megállapításainak megalapozottságára vonatkozik.

28 A Törvényszék célszerűnek tartja, hogy az első jogalapot megelőzően a második és a harmadik jogalapot vizsgálja meg.

A második, az indokolási kötelezettség megsértésén alapuló jogalapról

29 A felperes azt állítja, hogy az EKB megsértette az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdésében és az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában előírt indokolási kötelezettséget. E jogalap alátámasztása érdekében arra hivatkozik, hogy a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés joga alóli kivételeket megszorítóan kell értelmezni és alkalmazni. A valamely dokumentumhoz való hozzáférést megtagadó intézménynek ki kell fejtenie, hogy az e dokumentumokhoz való hozzáférés milyen mértékben sértheti konkrétan és ténylegesen azt a kivétel által védett érdeket, amelyre az általa említett rendelkezés jogcímén hivatkozik. A jelen ügyben az indokolási kötelezettségből eredő követelmények az EKB mérlegelési hatásköre és határozatainak korlátozott bírósági felülvizsgálata okán különösen szigorúak. A felperes szerint az EKB 2013. május 22-i levele nem felel meg e követelményeknek.

30 Az EKB vitatja ezeket az érveket.

31 Ezen összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdésének értelmében a jogi aktusokat indokolni kell.

32 Az indokolási kötelezettség olyan lényeges formai követelmény, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik. A határozatok indokolásának igazodnia kell a szóban forgó aktus jellegéhez, továbbá egyértelműen és kétségektől mentesen kell tükröznie az aktust elfogadó uniós intézmény megfontolásait oly módon, hogy az érdekeltek megérthessék az elfogadott aktus indokait, az uniós bíróságok pedig gyakorolhassák felülvizsgálatukat (2001. március 22-i, Franciaország kontra Bizottság ítélet, C-17/99, EBHT, EU:C:2001:178, 35. pont).

33 Az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére, és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem követelmény az indokolással szemben, hogy a releváns tény- és jogkérdések minden részletére kitérjen, amennyiben nem csupán szövege, hanem egyben kontextusa, valamint az érintett jogterületre vonatkozó jogszabályok összessége alapján eldönthető a kérdés, hogy az indokolás megfelel-e a követelményeknek (2003. szeptember 11-i, Ausztria kontra Tanács ítélet, C-445/00, EBHT, EU:C:2003:445, 49. pont).

34 Ezen ítélkezési gyakorlat fényében kell megvizsgálni az EKB 2013. május 22-i levelének indokolását.

35 Először is az említett levélben az EKB arra hivatkozott, hogy a cseremegállapodás A. és B. mellékletében található adatok hozzáférhetővé tétele elsősorban az Európai Unió, illetve valamely tagállam monetáris politikája tekintetében a közérdek védelmét, másodsorban az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k pénzügyi helyzetét, harmadsorban pedig az Unión, illetve valamely tagállamon belüli pénzügyi rendszer stabilitását veszélyeztetné, az említett dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása tehát a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második, harmadik és hetedik francia bekezdése értelmében igazolt.

36 Ezt követően az EKB részletesebben kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítélte meg, hogy az ezen adatokhoz való hozzáférés sérthetné a közérdeket.

37 Először is azt állította, hogy nem tesz közzé részletes és nem összesített információkat a piaci intervencióiról, mivel ez veszélyeztethetné az Unió monetáris politikájának hatékonyságát. Ez a megállapítás elsősorban az az SMP keretén belül történő, intervenciós műveleteknek minősülő értékpapír-vásárlások esetében érvényes. Az SMP-re vonatkozó portfólió pontos összetételének közzététele a görög államkötvények tekintetében az intervenciós műveletek által követett stratégiára és taktikára vonatkozó információkat tenne nyilvánossá, ami veszélyeztethetné az EKB esetleges jövőbeli intervenciós műveleteinek hatékonyságát, és végső soron a monetáris politika hatékonyságát. Ezen összefüggésben az EKB előadta, hogy a görög államkötvények általa és az eurórendszerbe tartozó NKB-k által az SMP keretében való megvásárlása nem befektetési, hanem közérdekű céllal történt, nevezetesen azzal a céllal, hogy orvosolni lehessen az értékpapírpiacok releváns szegmenseinek működési zavarait annak érdekében, hogy helyre lehessen állítani a monetáris politika megfelelő transzmissziós mechanizmusát, tekintve, hogy a pénzügyi stabilitás egyik alapvető összetevőjéről, illetve a monetáris politika hatékonysága tekintetében alapvető előzetes feltételről van szó. A monetáris politika hatékony transzmissziója nélkül a teljes eurózónában fenyegetve lenne a pénzügyi stabilitás, csakúgy, mint az egységes valutaövezet mint olyan fenntartása.

38 Másodsorban az EKB arra hívta fel a felperes figyelmét, hogy a pénzügyi piac szereplői szokásosan nem teszik nyilvánossá pénzügyi portfóliójuk pontos összetételét, mivel ez előnytelen lenne pénzügyi érdekeik tekintetében. Egy általánosan elismert elv szerint bizonyos követelmények tekintetében a teljes átláthatóság meggyengíti az értékpapír birtokosának piaci helyzetét a jövőbeli műveleteket illetően, mivel a harmadik személyek számára lehetővé válik, hogy az EKB által a múltban követett portfóliostratégia alapján kikövetkeztethessék jövőbeli befektetési szükségleteit és preferenciáit. Mivel

az eurórendszerbe tartozó NKB-k közjogi befektetők, az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k pénzügyi helyzetével kapcsolatos közérdeket védeni kell, és a mérlegükben található műveletekre és összegekre vonatkozó részletes információkhoz való hozzáférést korlátozni kell.

39 Ez az indokolás megfelel az indokolási kötelezettség követelményeinek.

40 Ugyanis az EKB-nak a fenti 35–38. pontban említett megállapításai lehetővé tették a felperes számára azon jogalap – nevezetesen a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második, harmadik és hetedik francia bekezdése – megismerését, amelyre az EKB a cseremegállapodás A. és B. mellékletéhez való hozzáférés iránti kérelmének elutasítását alapozta, valamint azon okok megismerését, amelyek alapján az EKB úgy ítélte meg, hogy az említett mellékletek tartalmának hozzáférhetővé tétele veszélyeztetné az Unió és a tagállamok monetáris politikáját, az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k pénzügyi helyzetét, valamint a pénzügyi rendszer stabilitását. Ezen okok a Törvényszék számára is lehetővé teszik az EKB megállapításai megalapozottságának felülvizsgálatát.

41 A felperes egyetlen érve sem alkalmas arra, hogy ezt a következtetést kétségbe vonja.

42 Először is a felperes arra hivatkozik, hogy az EKB tevékenységének összessége közérdekű célt szolgál, és az EKB nem szorítkozhat arra, hogy a piac releváns szegmenseinek működési zavaraira, valamint műveleteinek közérdekű célkitűzésére hivatkozzon a cseremegállapodás A. és B. mellékletéhez való hozzáférés megtagadásának igazolása érdekében.

43 Ezt az érvet el kell utasítani.

44 Amint ugyanis az a fenti 35–38. pontból is következik, 2013. május 22-i levelében az EKB nem szorítkozott arra, hogy az intervencióival követett közérdekű célokra hivatkozzon, hanem előadta azon konkrét okokat is, amelyek miatt az A. és B. mellékletben szereplő információkhoz való hozzáférés veszélyeztetné az esetleges jövőbeli intervenciós intézkedések hatékonyságát, valamint az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k pénzügyi helyzetét.

45 Másodsorban a felperes azt állítja, hogy az EKB nem fejtette ki kellőképpen azokat az okokat, amelyek miatt a cseremegállapodás A. és B. mellékletében szereplő információk megkérdőjelezhetik a jövőbeli intervenciós intézkedéseket, amikor is, egyrészt, az SMP már véget ért, és másfelől, a felperes nem az SMP-re közvetlenül vonatkozó információkat, hanem kizárólag a cseremegállapodásban szereplő információkat kérte.

46 Ezt az érvet el kell utasítani.

47 Ugyanis, amint az a fenti 35–38. pontból kitűnik, 2013. május 22-i határozatában az EKB kifejtette, hogy a cseremegállapodás A. és B. mellékletében található információk nem csak arra ösztönzik a piaci szereplőket, hogy az SMP keretében végrehajtott intervenciók hátterében lévő taktikát és stratégiát elemezzék, hanem arra is, hogy kikövetkeztessék az esetleges jövőbeli intervenciók által követett taktikát és stratégiát, ami veszélyeztetheti ez utóbbiak hatékonyságát.

48 Harmadsorban a felperes azt állítja, hogy a monetáris politika vonatkozásában az EKB által az indokolásában alkalmazott, a „releváns piaci szegmensek működési zavaraira” és a „transzmissziós mechanizmusokra” történő utalások nem voltak kellően egyértelműek.

49 Ezt az érvet el kell utasítani.

50 Ugyanis a felperes állításával ellentétben az EKB nem volt köteles részletesebben kifejteni a 2013. május 22-i levelében használt, a „releváns piaci szegmensek működési zavarai” és a „transzmissziós mechanizmusok” kifejezéseket. Először is, a „releváns piaci szegmensek működési zavarai” kifejezést

illetően, emlékeztetni kell arra, hogy közismert volt, hogy a 2010. év kezdete óta az Unió államadósság-válságot élt át, és feszültségek jelentek meg az eurózónába tartozó bizonyos államadósság-piacokon, elsősorban az államháztartás fenntarthatóságára vonatkozó növekvő nyugtalanság okán, tekintettel a – különösen Görögországban – nagyon magas költségvetési hiányokra. Az is köztudott volt, hogy e feszültségek átterjedtek a pénzügyi piacok egyéb szegmenseire is, az EKB pedig bejelentette az SMP-t, a monetáris politika transzmissziós mechanizmusa hatékonyságának javítása érdekében. Ezenfelül a „transzmissziós mechanizmus” kifejezés EKB általi használatát illetően elegendő azt megállapítani, hogy a felperesnek, aki intézményi befektetőként görög államkötvényeket vásárolt, ismernie kellett e kifejezés jelentését, illetve képesnek kellett lennie arra, hogy azt könnyen megtalálja, például az EKB internetes honlapjának tanulmányozásával.

51 Negyedsorban a felperes arra hivatkozik, hogy a 2013. május 22-i határozat egyáltalán nem tartalmaz semmiféle tényt, és az EKB az esetleges jövőbeli intervenciós műveletek hatékonyságának veszélyeztetettségét illetően puszta feltételezésre támaszkodott. Márpedig a jelen ügyben az indokolási kötelezettségből eredő követelmények magasak, mivel az EKB széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik annak meghatározása tekintetében, hogy a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés sértheti-e a közérdeket.

52 Amennyiben ezen érv az indokolási kötelezettség mint lényeges eljárási szabály megsértésére vonatkozik, el kell utasítani.

53 Nem vitatott, hogy az EKB széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik azon kérdést illetően, hogy az Unió vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikájára, az EKB vagy az eurórendszerbe tartozó NKB-k pénzügyi helyzetére, valamint az Unión vagy valamely tagállamon belüli pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó közérdeket sértheti-e az A. és B. mellékletben szereplő információk hozzáférhetővé tétele, következésképpen a jogszerűség uniós bíróság általi felülvizsgálatának e tekintetben az eljárási és indokolási szabályok betartásának, a tények materiális pontosságának, valamint a nyilvánvaló mérlegelési hiba és a hatáskörrel való visszaélés hiányának vizsgálatára kell korlátozódnia (2012. november 29-i, Thesing és Bloomberg Finance kontra EKB ítélet, T-590/10, EBHT, EU:T:2012:635, 43. pont).

54 Arra is emlékeztetni kell, hogy az uniós bíróság korlátozott felülvizsgálati jogköre okán az EKB azon kötelezettsége, hogy kellőképpen megindokolja határozatait, még alapvetőbb jelentőséggel bír. Az uniós bíróság ugyanis kizárólag ezek alapján tudja megvizsgálni a mérlegelési jogkör gyakorlásának alapjául szolgáló ténybeli és jogi elemek együttes fennállását (lásd ebben az értelemben: 1991. november 21-i, Technische Universität München ítélet, C-269/90, EBHT, EU:C:1991:438, 14. pont).

55 Mindazonáltal, a felperes állításával ellentétben, a jelen ügyben az indokolási kötelezettséggel egyáltalán nem ellentétes az, hogy az EKB olyan megállapításokra támaszkodott, amelyek figyelembe vették azt a feltételezett magatartást, amelyet a piaci szereplők tanúsíthatnak a cseremegállapodás A. és B. mellékletében található információk hozzáférhetővé tételét követően, illetve azokra a hatásokra, amelyeket az ilyen magatartás gyakorolhat a jövőbeli intervenciókra. Ez az érvelés ugyanis, egyfelől, kellőképpen konkrét ahhoz, hogy a felperes számára lehetővé tegye megalapozottságának vitatását, a Törvényszék számára pedig felülvizsgálatának gyakorlását. Másfelől, a jelen ügyben az EKB indokolásának általános jellegét az a cél indokolja, hogy ne kerüljenek nyilvánosságra olyan információk, amelyek védelmét a hivatkozott kivétel biztosítja.

56 Ötödsorban a felperes azt állítja, hogy az az indok, miszerint a befektetési műveletek által követett taktika és stratégia nyilvánosságra kerülhet, nem releváns, és az EKB tévesen állapította meg, hogy a befektetés tekintetében szükségletekkel és preferenciákkal rendelkezik.

57 Ezeket az érveket is el kell utasítani.

58 Ezek ugyanis az indokolás megalapozottságára vonatkoznak, és nem alkalmasak az indokolási kötelezettség mint lényeges eljárási szabály megsértésének bizonyítására.

59 Következésképpen a jelen jogalapot el kell utasítani, amennyiben az az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdésének megsértésén alapul.

60 Egyébiránt, mivel a jelen jogalap az Alapjogi Charta 41. cikke (2) bekezdése c) pontjának megsértésén is alapul – amely rendelkezés értelmében a megfelelő ügyintézéshez való jog magában foglalja az igazgatási szervek azon kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják –, elegendő annak megállapítása, hogy a fenti megfontolások okán ez sem fogadható el, és nem szükséges dönteni arról a kérdésről, hogy e rendelkezés a jelen ügy körülményei között alkalmazható-e az EKB-re.

61 Következésképpen a második jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A harmadik, az EKB megállapításainak megalapozottságára vonatkozó jogalapról

62 A felperes azt állítja, hogy tévesek az EKB azon megállapításai, amelyekre a cseremegállapodás A. és B. mellékletéhez való hozzáférés iránti kérelmének elutasítását alapozta. Ha az EKB által hivatkozott érveket elégségesnek kellene minősíteni ahhoz, hogy meg lehessen tagadni az említett mellékletekhez való hozzáférést, ez korlátozná az információhoz való, az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdésében és az Alapjogi Charta 42. cikkében előírt jogot, ami aránytalan, és e jogot lényegétől fosztja meg.

63 Az EKB vitatja ezeket az érveket.

64 E tekintetben előzetesen meg kell állapítani, hogy a felperes által e jogalap keretében felhozott érvek közül egyeseket úgy kell érteni, hogy a felperes a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja második és harmadik francia bekezdésének az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdésével, valamint az Alapjogi Charta 42. cikkével való összeegyeztethetősége vitatására irányuló jogellenességi kifogásra hivatkozik.

65 Márpedig a Törvényszék kérdéseire 2014. november 10-én adott válaszában (lásd a fenti 13. pontot) a felperes előadta, hogy abban az esetben, ha a Törvényszék úgy ítélné meg, hogy a jelen ügyben fennállnak a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és harmadik francia bekezdésében előírt kivételek feltételei, nem tartja fenn a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és harmadik francia bekezdésére vonatkozó jogellenességi kifogást.

66 Azt kell tehát megvizsgálni, hogy a felperes által felhozott érvek nyilvánvalóvá teszik-e az EKB azon következtetésének megalapozottságát érintő tévedést, miszerint a cseremegállapodás A. és B. mellékletéhez való hozzáférés iránti kérelem részleges elutasítása a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és harmadik francia bekezdése értelmében igazolt.

67 Amint az a fenti 35–38. pontból kitűnik, az EKB lényegében azt adta elő, hogy az általa és az eurórendszerbe tartozó NKB-k által az SMP keretében megszerzett államkötvényekre vonatkozó részletes és nem összesített információkhoz való hozzáférés arra ösztönözheti a piaci szereplőket, hogy következtetéseket vonjanak le az SMP keretében alkalmazott stratégiáról, taktikáról és módszerről, és előre kikövetkeztessék a jövőbeli intervenciók keretében alkalmazható stratégiát, taktikát, illetve módszert. Ez veszélyeztetheti az említett intervenciók hatékonyságát, és végső soron az Unió monetáris politikáját, valamint az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k pénzügyi helyzetét.

68 A felperes úgy ítéli meg, hogy e megállapítások tévesek. A jelen jogalap alátámasztására nem hoz fel önálló érveket, hanem csak a második, az indokolási kötelezettség megsértésén alapuló jogalap keretében felhozott érvekre történő hivatkozásra szorítkozik. Következésképpen a felperes által a

második jogalap keretében hivatkozott érveket kell megvizsgálni annyiban, amennyiben azok nem, illetve nem kizárólag az indokolási kötelezettség mint lényeges eljárási szabály megsértésére, hanem az EKB megállapításainak megalapozottságára is vonatkoznak.

– Az elsősorban az EKB megállapításainak hipotetikus jellegére alapított kifogásokról

69 A felperes azt állítja, hogy az EKB megállapításai puszta feltételezéseken, nem pedig tényeken alapulnak. Az ilyen megállapítások nem igazolhatják a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és harmadik francia bekezdése értelmében. Ezzel összefüggésben a felperes arra is hivatkozik, hogy kérelme nem intervenciós intézkedésekre, hanem kizárólag a cseremegállapodásra vonatkozott, és egyébként is, kérelme benyújtásának időpontjában az SMP már véget ért.

70 E tekintetben előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a módosított 2004/258 határozat – amint arra (2) és (3) preambulumbekezdése is utal – arra irányul, hogy az Európai Központi Bank dokumentációjához és irattárához való nyilvános hozzáférésről szóló, 1998. november 3-i 1999/284/EK (EKB/1998/12) határozat (HL L 110., 30. o.) rendszere által biztosítottnál szélesebb körű hozzáférést biztosítson az EKB dokumentumaihoz, ugyanakkor védje az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k függetlenségét, valamint az EKB feladatainak ellátásával kapcsolatos meghatározott ügyek titkosságát.

71 Ily módon a módosított 2004/58 határozat 2. cikkének (1) bekezdése bármely uniós polgárt, valamint valamely tagállam területén lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező bármely természetes vagy jogi személyt jogosulttá tesz az EKB dokumentumaihoz való hozzáférésre az e határozatban meghatározott feltételek és korlátozások szerint.

72 E jog bizonyos köz- vagy magánérdekű okokon alapuló korlátozásoknak van alávetve. Közelebbről, a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és harmadik francia bekezdése kivételeket ír elő a dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében azon esetben, ha a hozzáférés veszélyeztetné a közérdek védelmét az Unió vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikáját, illetve az EKB vagy az eurórendszerbe tartozó NKB-k pénzügyi helyzetét illetően.

73 Azon tényre tekintettel, hogy a módosított 2004/258 határozat 4. cikkében foglalt kivételek eltérést jelentenek a dokumentumokhoz való hozzáférésnek a 2. cikk (1) bekezdésében előírt jogától, azokat megszorítóan kell értelmezni és alkalmazni. Ily módon az EKB-nak – ha úgy dönt, hogy az említett határozat 4. cikkének (1) bekezdése értelmében megtagadja a hozzáférést egy olyan dokumentumhoz, amelynek a hozzáférhetővé tételét kérték tőle – főszabály szerint magyarázatot kell adnia arra a kérdésre, hogy e dokumentum hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen miként sérthetné az általa hivatkozott, e rendelkezésben előírt kivétellel védett érdeket (Thesing és Bloomberg Finance kontra EKB ítélet, fenti 53. pont, EU:T:2012:635, 41 és 42. pont).

74 Ezen elvek fényében kell értékelni azt, hogy az EKB megállapításai elegendőek voltak-e ahhoz, hogy igazolják a cseremegállapodás A. és B. mellékletéhez való hozzáférés iránti kérelem részleges elutasítását.

75 Először is, mivel a felperes arra hivatkozik az EKB-val szemben, hogy az feltételezésekre támaszkodott, emlékeztetni kell arra, hogy a módosított 2004/258 határozat 4. cikkében előírt szabályok értelmében az EKB-nek össze kell hasonlítania az akkor fennálló helyzetet, amikor (még) nem engedélyezte a dokumentumokhoz való hozzáférést, azzal a feltételezett helyzettel, ha a dokumentumokhoz való hozzáférést engedélyezné. Következésképpen az a puszta körülmény, hogy az EKB a hozzáférést részlegesen megtagadó határozatában figyelembe vette az A. és B. melléklethez való hozzáférés engedélyezése esetén feltételezetten kialakuló helyzetet, önmagában nem teszi vitathatóvá érvelésének megalapozottságát.

76 Másodsorban azt kell megvizsgálni, hogy a felperes által előadott érvek bizonyíthatják-e, hogy 2013. május 22-i határozatában az EKB nem fejtette ki kellően konkrét módon a védett érdek sérelmének kockázatát, illetve, hogy e tekintetben tett megállapításai nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaznak.

77 Ezen összefüggésben először is meg kell állapítani, hogy a felperes semmiféle olyan érvet nem hoz fel, amelyek vitathatóvá tennék az EKB azon megállapításának megalapozottságát, miszerint a cseremegállapodás A. és B. mellékletéhez való hozzáférés feltárta volna az SMP portfóliójának pontos összetételét, tehát a piaci szereplők számára lehetővé tette volna, hogy tudomást szerezzenek – elsősorban –az SMP keretében megszerzett államkötvények névértékéről, kamatszelvény-rátájáról, a kamatfizetési időpontról és visszaváltásuk időpontjáról. E tekintetben ugyanis a felperes csak annak állítására szorítkozik, hogy nem az EKB intervenciójába közvetlenül tartozó dokumentumokhoz való hozzáférést kérelmezi. Márpedig, amint azt az EKB állítja, a cseremegállapodás A. és B. mellékletében található információk alapján lehetővé válik azon görög államkötvények azonosítása, amelyeket az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k szereztek meg az SMP keretében.

78 Ezenfelül, a felperes állításával szemben, az a tény, hogy az SMP már véget ért, nem teszi e megállapításokat tévessé vagy irrelevánssá. Az EKB érvelése szerint ugyanis a cseremegállapodás A. és B. mellékletében található adatokhoz való hozzáférés arra ösztönözhette volna a piaci szereplőket, hogy előre kikövetkeztessék az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k által a jövőbeli intervenciók keretében alkalmazandó stratégiát, taktikát és módszert. Márpedig, amint azt már a Törvényszék megállapította, a piaci szereplők szokásosan felhasználják a központi bankok által közzétett információkat, mivel a központi bankok elemzései és határozatai különösen fontos és megbízható forrásnak minősülnek a pénzügyi piac jelenlegi és jövőbeli alakulása értékelésének tekintetében (Thesing és Bloomberg Finance kontra EKB ítélet, fenti 53. pont, EU:T:2012:635, 52, 57 és 63. pont).

79 Egyébiránt a felperes az EKB azon megállapítását vitatja, miszerint a jövőbeli intervenciók hatékonysága, valamint az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k pénzügyi helyzete veszélyeztetve lenne, ha egyes piaci szereplők a cseremegállapodás A. és B. mellékletében található adatokon alapuló előrejelzések szerint cselekednének.

80 A 2013. május 22-i határozata indokolásának ezen elemét illetően az EKB előadta, hogy az SMP keretében alkalmazott módszerre vonatkozó információk hozzáférhetővé tétele veszélyeztetheti azokat az intervenciós intézkedéseket, amelyek célja hasonló az SMP által követett célhoz, illetve azonos azzal. Ezek a programok arra irányultak, hogy a piaci szereplőket arra ösztönözzék, hogy befektetéseket eszközöljenek az államkötvények valamely kategóriájában, adott esetben az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k vásárlásait megelőzően, a célból, hogy haszonra lehessen szert tenni az árak e vásárlások által megindított emelkedéséből. E programok alkalmasak arra, hogy pozitív hatást gyakoroljanak az érintett kategóriába tartozó kötvények összességére. Mivel a piaci szereplők nem rendelkeznek ismeretekkel az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k által előnyben részesített kötvényekről, ez arra ösztönzi őket, hogy az egész érintett kategóriába átfogó jelleggel fektessenek be. Ezzel szemben abban az esetben, ha a piaci szereplők hozzáférnének a cseremegállapodás A. és B. mellékletében található részletes és nem összesített adatokhoz, veszélyeztetve lehet az intervenciós intézkedések és végső soron a monetáris politika hatékonysága, valamint az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k pénzügyi helyzete. Ebben az esetben a piaci szereplők arra lennének ösztönözve, hogy előrejelzéseket készítsenek annak érdekében, hogy pontosabban meghatározzák az érintett kategóriába tartozó államkötvények azon típusait, amelyeket az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k vásárolnak, valamint arra, hogy vásárlásaikat a kötvények e típusaira összpontosítsák. Ez egyfelől azzal a következménnyel járna, hogy emelkedik azon kötvénytípusok ára, amelyeket a piaci szereplők az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k által vásároltként azonosítanak. Mivel e kötvények ténylegesen az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k preferenciáinak felelnek meg, ez utóbbiak arra kényszerülhetnének, hogy magasabb áron vásárolják meg az ilyen típusú kötvényeket, illetve arra, hogy preferenciáiktól eltérő más kötvényeket vásároljanak. Másfelől az EKB és az eurórendszerbe tartozó

NKB-k arra kényszerülhetnének, hogy az érintett kategórián belül más típusú kötvényeket vásároljanak a célból, hogy a piaci szereplőket arra ösztönözzék, hogy az említett kategóriába tartozó kötvények összességébe fektessenek be ahelyett, hogy bizonyos típusú kötvényekre összpontosítanak.

81 E tekintetben a felperes először is azt állítja, hogy az EKB megállapításai valószínűtlen feltételezésen alapulnak. Nem vitatott, hogy az EKB 2012. szeptember 6-i sajtóközleményében bejelentette az államkötvényeknek az OMT-re vonatkozó program (a továbbiakban: OMT-program) keretében történő vásárlással kapcsolatos technikai jellemzőket (lásd a fenti 6. pontot). Mindazonáltal előre látható volt, hogy az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k nem vásárolnak államkötvényeket az említett program keretében.

82 Ezzel összefüggésben a felperes elsősorban arra hivatkozik, hogy az eurózóna miniszterei egy, a 2014. év végén elfogadott határozatából az következik, hogy a Görög Köztársaságra vonatkozó monetáris politika keretében tervezett intézkedés egy hitelkeret megnyitása volt. Görög államkötények vásárlását tehát már nem tervezték.

83 Ezt az érvet el kell utasítani.

84 E tekintetben elegendő arra emlékeztetni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott megsemmisítés iránti kereset keretében valamely uniós jogi aktus jogszerűségét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell elbírálni (1979. február 7-i, Franciaország kontra Bizottság ítélet, 15/76 és 16/76, EBHT, EU:C:1979:29, 7. pont). Márpedig a felperes által hivatkozott körülmények későbbiek, mint az EKB 2013. május 22-i határozata, tehát nem alkalmasak arra, hogy vitathatóvá tegyék e határozat jogszerűségét.

85 Másodsorban a felperes azt állítja, hogy az EKB 2012. szeptember 6-i sajtóközleménye szerint az államkötvényeknek az OMT-program keretében történő vásárlása azt feltételezi, hogy az az állam, amelynek kötvényei vásárlását tervezik, konszolidációs programot egyeztet az európai stabilitási mechanizmussal (a továbbiakban: ESM). A jelen ügyben az ilyen program egyeztetése kizárható. Az ESM határozatai ugyanis kizárólag egyhangúlag fogadhatók el, és – a Bundesverfassungsgericht (német alkotmánybíróság) kétségeinek okán, amelyek a 2 BvR 2728/13–2 BvR 2731/13 és a 2 BvR 13/13 ügyekben 2014. január 14-én előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelemben kerültek megfogalmazásra (a Bíróság előtt jelenleg folyamatban lévő C-62/14. sz. Gauweiler és társai ügy), illetve a Bundesbanknak (német központi bank) az OMT-programra vonatkozó kétségei okán – a német kormány egyik tagja kijelentette, hogy ilyen konszolidációs program nem fogadható el.

86 Ezt az érvet el kell utasítani.

87 Ezen összefüggésben meg kell állapítani, hogy a felperes arra szorítkozik, hogy az államkötvényeknek az EKB 2012. szeptember 6-i sajtóközleményében leírt OMT-program keretében történő megszerzésére hivatkozik. Márpedig az EKB-nak a fenti 80. pontban említett megállapításai nem korlátozódnak az államkötvényeknek az OMT-program keretében történő megszerzésére, hanem minden olyan intézkedésre vonatkoznak, amelyek célja hasonló az SMP által követett célhoz, vagy azonos azzal. Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az EKB széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a feladatai ellátásának keretében általa elfogadott intézkedések kiválasztása és meghatározása tekintetében. Következésképpen, amennyiben az EKB megvizsgálta, hogy az A. és B. melléklethez való hozzáférés veszélyeztetheti-e az Unió monetáris politikáját, a saját, vagy az eurórendszerbe tartozó NKB-k pénzügyi helyzetét, akkor joggal vette figyelembe azokat az intézkedéseket, amelyek elfogadására a jövőben kényszerülhet, és nem kizárólag az EKB 2012. szeptember 6-i, az OMT-ről szóló sajtóközleményében előírt azon feltételt kellett volna figyelembe vennie, amely szerint az államkötvények e program keretében történő megszerzése azon feltétel alá van rendelve, hogy a szóban forgó tagállam konszolidációs programot egyeztessen az ESM-mel.

88 Mindenesetre a felperes által hivatkozott érvek nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy amikor az EKB elfogadta a 2013. május 22-i határozatot, nyilvánvaló volt, hogy a sajtóközleményben előírt feltételek nem állhattak fenn.

89 Másfelől a Bundesverfassungsgerichtnek a C-62/14. sz. ügyben előzetes döntéshozatalra terjesztett kérelmére alapított érvet illetően elegendő annak megállapítása, hogy e kérelemből nem tűnik ki, hogy az említett bíróság úgy ítéli meg, hogy az EKB vagy az eurórendszerbe tartozó NKB-k általi, az OMT-program keretében történő valamennyi kötvényvásárlás ellentétes az Unió elsődleges jogával. Épp ellenkezőleg, ezen előzetes döntéshozatal iránti kérelem 99. és 100. pontjából az tűnik ki, hogy e bíróság nem zárja ki, hogy a megszorítóan értelmezett OMT-programot az uniós joggal összeegyeztethetőnek lehessen minősíteni.

90 Másfelől, a német kormány egyik tagja által bejelentett új konszolidációs program elfogadására alapított érvet illetően, elegendő azt megállapítani, hogy az EKB 2012. szeptember 6-i sajtóközleményéből az következik, hogy az OMT-programot olyan tagállamokra kell alkalmazni, amelyek már részt vesznek konszolidációs programban. Még azt feltételezve is, hogy konszolidációs programot nem lehet egyeztetni olyan tagállam tekintetében, amely ilyen programban még nem vesz részt, ez nem zárhatja ki az ilyen programban már részt vevő tagállam kötvényeinek megszerzését.

91 Következésképpen a felperes által hivatkozott egyik érv sem alkalmas annak bizonyítására, hogy 2013. május 22-én, tehát abban az időpontban, amikor az EKB részlegesen elutasította a vitatott hozzáférés iránti kérelmet, ki lehetett zárni, hogy az EKB vagy az eurórendszerbe tartozó NKB-k államkötényeket vásároljanak az OMT-program keretében.

92 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a felperes által hivatkozott érvek nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy az EKB-nak a fenti 37. és 38. pontban említett azon megállapításai, miszerint a cseremegállapodás A. és B. mellékletében található információk hozzáférhetővé tétele veszélyeztethette az olyan jövőbeli intervenció hatékonyságát, amelynek célja hasonló az SMP által követett célhoz, vagy azonos azzal, olyan feltételezésen alapulnak, amely nem kellőképpen valószínű, illetve nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaznak.

93 Másodsorban a felperes azt állítja, hogy az EKB azon megállapítása, miszerint a cseremegállapodás A. és B. mellékletében található adatok hozzáférhetővé tétele veszélyeztethette volna a jövőbeli intézkedések hatékonyságát, kizárólag olyan intézkedésekre vonatkozhatott, amelyek célja eltért az SMP által követett céloktól. Ugyanis, még ha ezen intézkedések szintén államkötvények vásárlását vonnák is maguk után, az SMP keretében történő vásárlásokhoz hasonló vásárlások nem történhetnének, mivel az intervenciós intézkedések eltérő célokat követnek.

94 Ezt az érvet el kell utasítani.

95 Először is e jogalap hatástalan. Ugyanis az EKB-nak fenti 80–92. pontban vizsgált, az SMP-hez hasonló, vagy azzal azonos célú intervenciós intézkedésekre vonatkozó megállapításai önmagukban elegendőek ahhoz, hogy igazolják a cseremegállapodás A. és B. mellékletéhez való hozzáférés iránti kérelem részleges elutasítását.

96 Másodsorban, mindenesetre, amint azt az EKB joggal állítja, amennyiben valamely intervenció államkötvényeknek az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k általi megszerzését vonja maga után, fennáll annak a kockázata, hogy a piaci szereplők a múltban történt ilyen vásárlásokra vonatkozó információkra támaszkodnak a célból, hogy – helyesen vagy tévesen – azonosítani tudják az EKB és az eurórendszerbe tartozó NKB-k bizonyos államkötvény-típusokra vonatkozó olyan preferenciáit, amelyekről úgy gondolják, hogy azokat ez utóbbiak az államkötvények megszerzésének céljától függetlenül alkalmaznak.

97 Márpedig ebben az esetben, a fenti 80. pontban tett megállapítások okán, a cseremegállapodás A. és B. mellékleteiben található információk hozzáférhetővé tétele veszélyeztethetné az EKB intervenciós intézkedéseinek hatékonyságát, és a saját, illetve az eurórendszerbe tartozó NKB-k gazdasági helyzetét.

98 Azt a következtetést kell tehát levonni, hogy a felperes által felhozott egyik érv sem alkalmas annak bizonyítására, hogy az EKB-nak a 2013. május 22-i levélben tett azon megállapításai, miszerint a cseremegállapodás A. és B. mellékletének hozzáférhetővé tétele veszélyeztetheti a jövőbeli intervenciós intézkedések hatékonyságát, és végső soron a monetáris politikát, valamint a saját, és az eurórendszerbe tartozó NKB-k pénzügyi érdekeit, pusztán egy feltételezett helyzeten alapulnak, illetve nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaznak.

– Az intervenciók által követett közérdekű célon alapuló kifogásról

99 A felperes azt állítja, hogy az EKB-nak a portfólióstratégiájára, valamint a befektetésekre vonatkozó preferenciáira alapított megállapításai tévesek. Az EKB intervenciói közérdekű célokat követnek, tehát nem rendelkezhet portfólióstratégiával, illetve befektetési preferenciákkal.

100 E kifogást szintén el kell utasítani.

101 E tekintetben elegendő azt megállapítani, hogy ha valamely intervenció államkötvények vásárlását vonja maga után, az a tény, hogy az intervenció közérdekű célt követ, nem ellentétes azzal, hogy az EKB vagy az eurórendszerbe tartozó NKB-k preferenciákkal rendelkezzenek bizonyos államkötvénytípusokat illetően.

102 Következésképpen azt a következtetést kell levonni, hogy a felperes által hivatkozott egyik kifogás sem alkalmas az EKB azon megállapításai megalapozottságának vitatására, amelyek szerint a cseremegállapodás A. és B. mellékletéhez való hozzáférés megtagadása indokolt volt a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és harmadik francia bekezdése értelmében.

103 A felperes által adott, a fenti 65. pontban említett magyarázatra figyelemmel nem kell megvizsgálni a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és harmadik francia bekezdésére vonatkozó esetleges jogellenességi kifogást.

104 A jelen jogalapot tehát anélkül kell elutasítani, hogy meg kellene vizsgálni a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának hetedik francia bekezdésére vonatkozó kifogásokat, amely rendelkezés előírja, hogy meg kell tagadni a dokumentumhoz való hozzáférést, vagy annak nyilvánosságra hozatalát, ha az veszélyeztetné a pénzügyi rendszer stabilitását az Unió egészében vagy valamely tagállamban. E kifogásokat ugyanis mint hatástalanokat el kell utasítani. A módosított 2004/258 határozat 4. cikkének megfogalmazása szerint valamely hozzáférés iránti kérelem elutasítása akkor igazolt, ha fennállnak az e cikkben előírt kivételek valamelyike által megkövetelt feltételek. Márpedig a jelen ügyben az elutasítás alapulhat a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és harmadik francia bekezdésén. Következésképpen, még azt feltételezve is, hogy a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának hetedik francia bekezdésére vonatkozó kifogások megalapozottak, azok nem alkalmasak arra, hogy vitathatóvá tegyék a hozzáférés iránti kérelem elutasításának igazolását.

Az első, a 2013. május 22-i határozat jogi alapjának jogellenességén alapuló jogalapról

105 A jelen jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a módosított 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának hetedik francia bekezdése nem egyeztethető össze sem az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdésével, sem az Alapjogi Charta 42. cikkével. Egyfelől az e rendelkezésben előírt kivételre már nem vonatkozik az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános

hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.). Másfelől, a 2011/342 határozat preambulumbekezdései nem a megtagadási indokok e kiszélesítésére vonatkoznak. Következésképpen az EKB 2013. május 22-i határozata nem alapulhatott e határozaton.

106 Az EKB vitatja ezeket az érveket.

107 E jogalapot mint hatástalant el kell utasítani a fenti 104. pontban tett megállapítások okán.

108 Mivel minden hivatkozott jogalapot el kell utasítani, el kell utasítani az EKB 2013. május 22-i határozatának megsemmisítése iránti kérelmet.

3. *Az EKB 2013. április 16-i leveléről*

109 Amint az a fenti 24. pontban megállapításra került, a megsemmisítés iránti kérelmet úgy kell értelmezni, mint amely kizárólag az EKB 2013. május 22-i határozatára vonatkozik.

110 Mindazonáltal, még azt feltételezve is, hogy a felperes az EKB 2013. április 16-i levelének megsemmisítését is kérte, e kérelmet el kell utasítani, mivel az EKB 2013. május 22-i levelének megsemmisítése iránti kérelem alátámasztására felhozott összes jogalapot el kell utasítani, és mivel a felperes nem hivatkozott más jogalapokra az EKB 2013. április 16-i határozatának megsemmisítése iránti esetleges kérelem alátámasztására.

111 Következésképpen nem kell határozni az EKB által hivatkozott azon elfogadhatatlansági kifogásról, amely szerint az EKB 2013. május 16-i levelének megsemmisítése iránti esetleges kérelem nem kellőképpen egyértelmű.

112 A fenti megfontolások összességére tekintettel a keresetet a maga összességében el kell utasítani.

A költségekről

113 Az eljárási szabályzat 87. cikkének (2) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az EKB kérelmeinek megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) A Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holsteint kötelezi a költségek viselésére.

Berardis Czúcz Popescu

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. június 4-i nyilvános ülésen.

Aláírások